# Μεγάλη Τετάρτη: Λόγος στην πόρνη με το μύρο (Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος)

**Categories :** ΘΕΟΛΟΓΙΑ

**Date :** 11 Απριλίου, 2023

Σήμερα ο Φαρισαίος κάλεσε τον Δεσπότη σε δείπνο αναμειγνύοντας την τιμή με την ατιμία, ενώ η πόρνη Τον κάλεσε με πολλή πίστη. Διότι όταν ήταν στην οικία του Σίμωνος, πήγε και εκείνη η πόρνη. Γυναίκα πόρνη στην χώρα; Το σχήμα του μανιώδους ανθρώπου, ο κεραυνοβόλος πόλεμος, το σιδερένιο βέλος, το γυμνό δίστομο ξίφος, η παγίδα δια της οποίας συλλαμβάνονται οι νέοι, η ακόνη της έμφυτης επιθυμίας, ο παροξυσμός της αμαρτίας, η πλανήτρια του ευολίσθου σώματος, η άτιμη και ανωφελής πραγματεία, αυτή που προξενεί τον ψυχικό θάνατο και σε εκείνους οι οποίοι την πωλούν και σε εκείνους οι οποίοι την αγοράζουν, το δίχτυ της νεότητας, η ασκέπαστη παγίδα, διότι οι οφθαλμοί της πόρνης είναι παγίδα για τους δύστυχους αμαρτωλούς.

**Προσέξτε λοιπόν, ω φιλόχριστοι, να νοήσετε και να απολαύσετε την καλή διήγηση της καλής γυναικός, πώς πήγε έως εκεί, όπου ήθελε, χωρίς να την καλέσουν, πώς πλησίασε εκεί που καθόταν ο Κύριος και του εξομολογήθηκε εξ όλης της καρδίας της, όσα έπραξε.** Να δείτε πώς δεν ντράπηκε ούτε φοβήθηκε η ανδρειωμένη στην ψυχή, ούτε την ταραχή των υπηρετών, ούτε την κατηγορία των όσων βρίσκονταν εκεί.

Δεν τα σκέφτηκε αυτά η γυναίκα, αλλά σκέφτηκε και είπε στον εαυτό της, αν δεν κάνω πραγματικά το πρόσωπό μου σαν σιδερένιο ή χάλκινο, δεν θα μπορέσω να σωθώ. Τώρα είναι καιρός να σπεύσω, να δοκιμάσω κάθε τρόπο πάνω και κάτω, τώρα είναι καιρός να νικήσω εκείνον που με πολεμούσε έως τώρα, για να λάβω από τον φιλάνθρωπο Θεό τον στέφανο της νίκης. Τόσον καιρό άρεσα στους ανθρώπους, τώρα είναι πρέπον να αρέσω και του Θεού μου του Αγίου, με ψυχή καθαρή και πίστη αγία, να καθαρισθώ δι' Αυτού. Για την μισητή αμαρτία άρεσα στους ανθρώπους, τώρα ας

αρέσω στον ευεργέτη μου για την μετάνοιά μου. Ποιον όμως να πάρω συντροφιά σ' αυτήν την καλή μου παρακίνηση, για να βρω παρρησία, να πετύχω τον καλόν μου σκοπό; Μου φαίνεται καλό να πάρω ένα ελάχιστο δώρο, να Του το προσφέρω και βαστώντας αυτό στα χέρια μου να πάω προς Αυτόν και αν με αποδιώξει, τότε ας γνωρίζω ότι δεν είμαι άξια να λάβω συγχώρηση των αμαρτιών μου.

Αυτήν λοιπόν την παρακίνηση έχοντας η θαυμαστή γυναίκα, περίμενε τον καιρό και είχε στην ψυχή της **σφοδρή επιθυμία να πλησιάσει τον Χριστό, και αγκαλιάζοντας τα πόδια Του να τα φιλήσει με ζήλο**. Αλλά πρωτύτερα, όταν άκουσε ότι τον κάλεσε ο Σίμων ο Φαρισαίος, χάρηκε πολύ και έτρεξε με περισσή βιασύνη στους αρωματοπώλες για να αγοράσει ένα γυάλινο δοχείο με μύρο και έλεγε στον λογισμό της, να αγοράσω μύρο δίνοντας πολλά χρήματα για να είναι πολύτιμο και εκλεκτό. Και όταν έφθασε στον αρωματοπώλη του λέγει: **"Δώσε μου μύρο εκλεκτό, βασιλικό, τίμιο, διότι Εκείνος, στον οποίο πρόκειται να το προσφέρω, είναι μεγαλύτερος από όλους".**

Αποκρίνεται ο αρωματοπώλης και της λέγει: "Ω γυναίκα, μεγάλα και δυνατά λόγια είπες. Ποιος από όλους τους κατοίκους της χώρας μας δε σε γνωρίζει ότι έχεις πολλούς αγαπητικούς; Σε ποιον λοιπόν από όλους θέλεις να πας το μύρο το βασιλικό και εκλεκτό; Τι μπορεί εκείνος να σου δώσει ως αντάλλαγμα για το μύρο, το οποίο θέλεις να αγοράσεις για μια τόσο μεγάλη τιμή; Εγώ γνωρίζω όλους τους αγαπητικούς σου αλλά κανείς δεν έχει τη δυνατότητα να σου ανταποδώσει τέτοιο δώρο. Για το μύρο, το οποίο ζητείς να σου δώσω να το πας, αλήθεια θέλω κι εγώ να πουλήσω, αλλά πιο πολύ θέλω να μάθω σε ποιον από αυτούς θα το προσφέρεις με τόσον ζήλο και ταραχή; Μήπως άραγε είναι από βασιλικό γένος αυτός ο αγαπητικός σου ή γιος σημαντικού ανθρώπου; Μήπως πάλι είναι μεγαλύτερος από τον Δαβίδ, από τον οποίον δεν είναι άλλος μεγαλύτερος βασιλιάς στο γένος του Ισραήλ; Μήπως είναι από το γένος αυτό ο αγαπητικός σου, ω γυναίκα;"

Τότε αποκρίνεται η θαυμαστή γυναίκα και του λέγει: "Φοβήσου, άνθρωπε, τον Θεό των πατέρων ημών και δώσ' μου το αγγείο για να φτάσω γρήγορα εκεί που θέλω. Σε ορκίζω εις τον Θεό, που έδωσε τόση δύναμη στον Μωυσή και έσχισε με τη ράβδο του την Ερυθρά θάλασσα και στάθηκαν τα ύδατα σαν τοίχος από τη μια και την άλλη πλευρά και πέρασε ο λαός των Εβραίων στην έρημο. Σε ορκίζω στα άγια οστά, τα οποία βάσταζε ο Μωυσής όταν διέσχιζε τη θάλασσα. Σε ορκίζω στα λείψανα του αθλοφόρου Ιωσήφ. Δώσ' μου λοιπόν το μύρο και λάβε όση πληρωμή θέλεις, μόνο να είναι της αρεσκείας μου και άφησέ με για να δω γρήγορα τον αγαπητικό μου, τον αμόλυντο". Λέγει πάλι ο αρωματοπώλης: "Βλέπω την μεγάλη τιμή του μύρου και απορώ. Και τι πειράζει, ω γυναίκα, εάν μου πεις ποιος είναι αυτός ο αγαπητικός σου,

για τον οποίον έχεις τόση πολλή αγάπη; Γιατί με τόση πολλή αγάπη με έκανες και εμένα να επιθυμώ να τον δω, ποιος είναι". Αποκρίθηκε η γυναίκα και είπε: "Τι με βιάζεις, ω άνθρωπε, να σου πω ποιος είναι, κάτι που δεν είναι δυνατόν να μάθεις;**Δε βλέπεις πώς καίγεται η καρδιά μου και η ψυχή μου πότε να τον δω, για να με γεμίσει χαρά και φοβάμαι μήπως παρέλθει ο καιρός και δεν βρω άλλον γιατρό όμοιο με Αυτόν!** Τι με βιάζεις, ω άνθρωπε, να σου πω τα κρύφια της καρδιάς μου; Εγώ μύρο ήρθα να αγοράσω και όχι να πολυλογώ με εσένα. Δώσε μου το αγγείο και λάβε τα χρήματά σου για να φύγω".

Βλέποντας όμως η γυναίκα το πόσο την εξέταζε ο νέος εκείνος, του λέγει και πάλι: "Εμένα μου φαίνεται, ω άνθρωπε, ότι σε κανέναν από τους ευρισκόμενους στη χώρα μας δεν διαφεύγουν τα όσα άτοπα έπραξα, μιαίνοντας κάθε έναν από τους ανθρώπους μέσω της πορνείας και της ασωτίας. Όσοι άλλοι κυνήγησα στην αμαρτία είναι αναρίθμητοι. Και λοιπόν, όταν είδα αιφνιδίως εκείνο τον άγιο γιατρό, ο οποίος στον καιρό μας φάνηκε στην γη, αμέσως η ψυχή μου έγινε δούλη και αιχμάλωτη πίσω από την αμόλυντη Μορφή Του, γιατί είδα με τους οφθαλμούς μου γιατρειές φοβερές και σημεία θαυμαστά και πολλή συμπάθεια σε Αυτόν. **Αμαρτωλούς δέχεται, τελώνες πλησιάζει, λεπρούς και ασεβείς συναναστρέφεται και δεν τους αποδιώκει, δεν οργίζεται με εκείνους, οι οποίοι πηγαίνουν μπροστά Του.** Και πάνω από όλα αυτά, νεκρούς αναστάινει και κάθε δαιμονική φύση εκδιώκει από τους δαιμονισμένους και με μόνο τον λόγο του τα κάνει όλα αυτά. Βλέποντας εγώ αυτά, τρόμαξα και είπα στον λογισμό μου, τι θέλω εγώ η δυστυχής και ζω και δεν πηγαίνω κοντά Του;

Η αμαρτία μου είναι πολλή και μεγάλη, λοιπόν μην αμελείς. Γιατί ποτέ δεν θα ξαναβρείς τέτοια ευκαιρία, ούτε άλλον γιατρό τόσο φιλάνθρωπο. Εγώ αυτό πιστεύω, ότι αυτός είναι Θεός. Αυτός ο άνθρωπος έχει τεράστια εξουσία. Μόνο με τον λόγο Του όλους τους γιατρεύει, αμαρτίες συγχωρεί με όλη την εξουσία. Βρίσκοντας εγώ τέτοια ευκαιρία και τέτοιο γιατρό, οφείλω να μην αμελώ για την υγεία μου. Για αυτό τον λόγο βιάζομαι να δώσω σε αυτόν τον καλό συγχωρητή το χειρόγραφο των αμαρτιών μου, γνωρίζω, ότι αμάρτησα αμέτρητα, αλλά προσπίπτω εμπρός στο πλήθος της ευσπλαχνίας Του. **Γνωρίζω αλήθεια, ότι και μόνο αν Τον πλησιάσω, ευθύς με αγιάζει και καθαρίζει όλες μου τις αμαρτίες** , διότι είναι ουράνιος και αμόλυντος, είναι Χριστός ο Θεός."

*("Λόγος στην πόρνη που άλειψε με μύρο τα πόδια του Χριστού", Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος, Απόδοση στη Νεοελληνική: Βίκτωρ Μοναχός)*

*(Πηγή:* aparchi.gr*)*